

22.11.2010

A7-0310/2

Ändringsförslag 2

Yannick Jadot

för Verts/ALE-gruppen

Betänkande

A7-0310/2010

Yannick Jadot

Internationell handelspolitik inom ramen för de krav som klimatförändringarna medför 2010/2103(INI)

Alternativt förslag till resolution (artikel 157.4 i arbetsordningen) som ersätter ett resolutionsförslag som inte avser lagstiftning A7-0310/2010

Europaparlamentets resolution om den internationella handelspolitiken inom ramen för de krav som klimatförändringarna medför

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rapporterna från de tre arbetsgrupperna vid mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) som publicerades 2007¹,
- med beaktande av det klimatförändringspaket som Europeiska rådet antog den 17 december 2008,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser från mötet den 29–30 oktober 2009 om klimatförhandlingarna,
- med beaktande av FN:s klimattoppmöte som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009 som utmynnade i Köpenhamnsavtalet,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om klimatförändringarna, i synnerhet resolutionen av den 10 februari 2010 om resultatet från toppmötet i Köpenhamn² och resolutionen av den 29 november 2007 om handel och klimatförändringar³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 maj 2010 om en analys av möjligheterna att minska utsläppen av växthusgaser med mer än 20 procent och en bedömning av riskerna för koldioxidläckage (KOM(2010)0265),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 juni 2010 om hållbarhetssystem

¹ "Climate Change 2007: Synthesis Report", utarbetad av Rajendra K. Pachauri och Andy Reisinger, Genève 2007, http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar4/syr/ar4_syr.pdf, samt arbetsgruppernas rapporter: "The Physical Science Basis" från arbetsgrupp I, utarbetad av S. Solomon, D. Qin, M. Manning, Z. Chen, M. Marquis, K. Averyt, M. Tignor och H.L. Miller, Jr.; "Impacts, Adaptation and Vulnerability" från arbetsgrupp 2, utarbetad av M. Parry, O. Canziani, J. Palutikof, P. van der Linden och C. Hanson; "Mitigation of Climate Change" från arbetsgrupp 3, utarbetad av B. Metz, O. Davidson, P. Bosch, R. Dave och L. Meyer.

² Antagna texter, P7_TA(2010)0019.

³ EUT C 297 E, 20.11.2008, s. 193.

för biodrivmedel och flytande biobränslen¹,

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 november 2008 med titeln ”Råvaruinitiativet: att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa” (KOM(2008)0699),
- med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) rapport och FN:s miljöprogram ”Handel och klimatförändringar” som offentliggjordes den 26 juni 2008,
- med beaktande av stats- och regeringschefernas slutdeklaration från G20-toppmötet i Pittsburgh den 24–25 september 2009,
- med beaktande av studien ”Tackling leakage in a world of unequal carbon prices” från Climate Strategies Institute, som publicerades i juni 2010², studien ”Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets” från CE Delft, som publicerades i mars 2010³, studien ”The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme” från Sandbag Institute, som publicerades i februari 2010⁴ och studien ”International carbon flows” från Carbon Trust Institute,
- med beaktande av den internationella utvärderingen av jordbruksvetenskapens och jordbruksteknikens roll för utvecklingen, som publicerades 2008⁵,
- med beaktande av investeringsreglerna i energistadgan, som utgör grunden för målet Vattenfall Europe Generation AG mot Förbundsrepubliken Tyskland av den 27 april 2009⁶, där ett företag väckt talan mot en medlemsstat som har antagit skärpta miljöregler,
- med beaktande av Ontario Green Energy Act av den 14 maj 2009⁷,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) från maj 2003,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-.../2010), och av följande skäl:

¹ EGT C 160, 19.6 2010, s. 1 och s. 8.

² Susanne Droege och Simone Cooper, ”Tackling Leakage in a World of Unequal Carbon Prices - A study for the Greens/EFA Group”, <http://www.climatestrategies.org/our-reports/category/32/257.html>.

³ Sander de Bruyn, ”Agnieszka Markowska och Marc Davidson, Why the EU could and should adopt higher greenhouse gas reduction targets - A literature review”, Delft 2010.

⁴ Anna Pearson, ”The Carbon Rich List: The companies profiting from the EU Emissions Trading Scheme”, företagsanalys av EU:s system för handel med utsläppsrätter som sammanställts tillsammans med carbonmarketdata.com, februari 2010.

http://www.climnet.org/index.php?option=com_docman&task=doc_download&Itemid=55&gid=1551

⁵ <http://www.agassessment.org/>

⁶ Internationella centralorganet för biläggande av investeringstvister, ICSID-mål nr ARB/09/6.

⁷ Ontario Ministry of Energy, Green Energy Act, <http://www.mei.gov.on.ca/en/energy/gea/>

- A. Temperaturen på planeten har redan stigit under det senaste århundradet och kommer att fortsätta att stiga. Den globala uppvärmningens ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser håller på att anta oroväckande proportioner, och den globala uppvärmningen måste begränsas till högst två grader Celsius.
- B. Det avtal som ingicks vid FN:s klimattoppmöte i Köpenhamn i december 2009 var otillräckligt, och EU lyckades inte inta en ledande roll eftersom dess målsättningar inte var tillräckligt ambitiösa och union misslyckats med att visa upp en enad front.
- C. Det avtal som ingicks vid FN:s klimattoppmöte i Köpenhamn i december 2009 var otillräckligt och nedslående. De förhandlande parterna lyckades inte nå en global uppgörelse, och lyckades inte inta en ledande roll och klarade inte av att visa upp en enad front.
- D. Toppmötet i Cancún är en unik möjlighet att få till stånd en verklig dialog, och det bör leda till beslut om juridiskt bindande instrument och mycket starkare kontrollförfaranden och måste utgöra ett tydligt steg på vägen mot en omfattande, juridiskt bindande operativ överenskommelse som kan göra det möjligt att tydligt begränsa den globala uppvärmningen till högst två grader Celsius.
- E. Kampen mot klimatförändringarna är en konkurrensfaktor. EU:s prioriteringar på detta område är energibesparingar och förnybar energi, vilket möjliggör en förbättring av unionens energitrygghet och innebär en stor potential för industriell utveckling, innovationer, fysisk planering och skapande av nya arbetstillfällen.
- F. Subventionerad energi och avsaknaden av begränsningar för koldioxidutsläppen i vissa länder skapar en komparativ fördel.
- G. EU:s klimatanmsvar kan inte begränsas till växthusgasutsläppen inom unionen, eftersom utsläppen från konsumtion enligt aktuella uppskattningar långt överstiger utsläppen från produktion, nämligen med omkring 35 procent i Storbritannien, 45 procent i Frankrike och 60 procent i Sverige.
- H. Handelsreglerna är följaktligen avgörande i kampen mot klimatförändringarna, och EU kan som världens främsta handelsmakt i hög grad påverka dessa.
1. Europaparlamentet välkomnar rådets ambition att senast till 2050 ha minskat EU:s växthusgasutsläpp med 80–95 procent jämfört med 1990 års nivåer vilket med tanke på att andra länder verkligen har engagerat sig i miljöanpassad ekonomi, bland annat genom sina planer för ekonomisk återhämtning, är en nödvändig ambition för att unionen ska kunna återta en internationellt ledande roll i klimatfrågan. Parlamentet stöder helhjärtat målet att minska EU:s utsläpp med 30 procent senast 2020, oberoende av resultatet av internationella förhandlingar, vilket bör uppmuntra andra länder att göra mer ambitiösa åtaganden.
 2. Europaparlamentet begär att ett internationellt bindande klimatskyddsavtal ska ingås och understöder uttryckligen målet att minska koldioxidutsläppen med 30 procent inom EU fram till 2020, oberoende av internationella förhandlingar, samt det långsiktiga EU-målet att minska koldioxidutsläppen och utsläppen av andra växthusgaser med minst 85 procent

fram till 2050.

3. Europaparlamentet understryker att industriländerna måste gå i spetsen för att minska koldioxidutsläppen och anser att standarder samt märknings- och certifieringssystem är instrument med en enorm potential att minska energikonsumtionen och därmed klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka föreskrifterna för EU:s system för handel med utsläppsrätter genom att fastställa ett lägsta koldioxidpris. Enligt parlamentet har mekanismen för ren utveckling misslyckats med att tillgodose de mest utsatta ländernas behov.
4. Europaparlamentet anser att insatserna för att främja förnybar energi bör intensifieras och att medlemsstaterna bör följa en konsekvent policy och inrätta en rättsligt bindande ram som gör det möjligt att på lång sikt anta ett stödprogram i faser som bidrar till att marknaden öppnas och att basal infrastruktur byggs, något som är väsentligt vid kriser och osäkra tider för näringslivet.
5. Europaparlamentet påminner om att handelspolitiken är ett instrument som ska tjäna EU:s övergripande mål och om att EU:s handelspolitik enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska föras ”inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder”. I enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen ska handelspolitiken dessutom särskilt bidra till ”hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter, samt till strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga”.
6. Europaparlamentet betonar att EU:s handelspolitik – på både bilateral och multilateral nivå – är ett verktyg och inte ett medel i sig och att handelspolitiken bör vara förenlig med unionens mål att bekämpa klimatförändringarna och syfta till att man kan sluta ett ambitiöst klimatavtal.
7. Europaparlamentet anser att WTO:s bestämmelser bör tolkas och utvecklas på ett sätt som stöder åtagandena i de multilaterala miljöavtalen. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att få till stånd ett samförstånd inom WTO om att ge sekretariatet för de multilaterala miljöavtalen observatörsstatus vid alla WTO:s möten inom sekretariatens behörighetsområden samt en rådgivande roll i tvistlösningsförfaranden på miljöområdet. Parlamentet betonar att nya WTO-bestämmelser bör fastställas för att eliminera de komparativa fördelar som har sin grund i billiga koldioxidutsläpp.
8. Europaparlamentet beklagar att inget av WTO:s nuvarande avtal innehåller några direkta hänvisningar till klimatförändringarna, till livsmedelstryggheten eller till millennieutvecklingsmålen. Enligt parlamentet är utvecklingen av en biopiratverksamhet med klimattåliga frön klandervärd. Parlamentet anser att WTO-bestämmelserna måste ändras för att bli samstämmiga och överensstämmande med åtagandena i Kyotoprotokollet och i de multilaterala miljöavtalen. Parlamentet efterlyser en omgående förändring av WTO, så att produkter kan urskiljas utifrån deras tillverknings- och bearbetningsmetoder, och införande av en ny flexibilitet genom användning av tvångslicensiering enligt Trips-avtalet.

9. Europaparlamentet betonar med hänvisning till ingressen i WTO-avtalet och artikel XX b, d och g i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) att den internationella handeln inte får leda till överexploatering av naturresurser, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för WTO stärka principen om kollektiv preferens, särskilt vad gäller hållbara, klimativänliga och etiskt acceptabla produkter.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och WTO:s medlemsstater att verka för att WTO i ett yttrande uppmärksammar klimatförändringarnas betydelse och konsekvenser och att sporra WTO att fullfölja målet om att se till att WTO-bestämmelserna inte ska undergräva utan snarare främja de globala insatserna för att världens länder ska bekämpa och mildra klimatförändringarna samt anpassa sig till dessa.
11. Europaparlamentet beklagar att WTO:s medlemsstater ännu inte har hittat något sätt att integrera WTO-avtalet i FN-organens system och i bestämmelser avseende miljöskydd, inklusive klimatförändringarna, samt social rättvisa och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet vidhåller att kraven och målen enligt de multilaterala miljöavtalen, såsom FN:s ramkonvention om klimatförändringar, och enligt andra FN-organ (FAO, ILO, IMO) måste väga tyngre än den snäva tolkningen av handelsregler.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, mot bakgrund av att det har gått mer än 15 år sedan WTO:s ministerbeslut om handel och miljö fattades i Marrakech den 15 april 1994, att senast i mitten av 2011 lägga fram en rapport för parlamentet och rådet med en bedömning av hur WTO:s handels- och miljöutskott har fullgjort sitt uppdrag enligt ministerbeslutet och dess slutsatser om vad som behöver göras ytterligare, särskilt med avseende på WTO och den globala dialogen om begränsning av och anpassning till klimatförändringar.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för WTO-förhandlingarna och bilaterala handelsavtal yrka på att liberaliseringen av handeln, särskilt för naturliga råvaror, inte äventyrar en hållbar resursförvaltning och på att klimat- och artskyddsmål integreras i avtalen. Parlamentet uppmanar för detta ändamål kommissionen att inom ramen för WTO insistera på att man redan före partskonferensen till FN:s konvention om klimatförändringar (UNFCCC COP) i Johannesburg 2011 anordnar ett gemensamt möte mellan WTO:s handels- och miljöministrar. Parlamentet erinrar om att UNFCCC är det forum där ett internationellt avtal om hanteringen av klimatförändringar ska uppnås.
14. Europaparlamentet anser att det är angelägnare än någonsin att inleda en offentlig dialog om inrättande av en internationell miljöorganisation.

Att stärka det positiva samspelet mellan handeln och klimatskyddet

15. Europaparlamentet erkänner den positiva roll som handeln kan spela för spridningen av varor och tjänster som bidrar till klimatskyddet. Parlamentet anser att klimatskyddet och liberaliseringen av handeln kan vara ömsesidigt förstärkande genom att underlätta utbytet av miljövaror och miljötjänster, men att det först är nödvändigt att upprätta en förteckning över dessa varor och tjänster enligt stränga miljökriterier och i samarbete med WTO:s medlemsländer.

16. Europaparlamentet är medvetet om att handel är ett viktigt redskap för tekniköverföring till utvecklingsländerna, och understryker att det är nödvändigt att minska hindren för grön handel genom att t.ex. på WTO-nivå eliminera tullarna på gröna varor.
17. Europaparlamentet vill att EU ska föregå med gott exempel och minska antalet hinder, såsom tullar och avgifter, för handeln med grön teknik samt klimat- och miljövänliga produkter, och främja så kallade miljöprodukter och miljötjänster (EGS), även på grundval av handlingsplanen från Bali och den gröna klimatfonden inrättad i Köpenhamn.
18. Europaparlamentet betonar vikten av innovationer på det miljötekniska området och erkänner den roll som handeln kan spela för överföringen av denna teknik länder emellan.
19. Europaparlamentet uppmanar EU att ta huvudansvaret för arbetet med att ringa in de viktigaste hindren mot utbredningen av teknik i syfte att hantera klimatförändringarna i utvecklingsländerna.
20. Europaparlamentet är medvetet om att innovationer kan främjas genom en rad olika ersättningssystem och att dessa system inte gynnar tekniköverföring på samma sätt. Parlamentet ifrågasätter särskilt effekten av immateriella rättigheter för spridningen av ny teknik, till exempel andra generationens biodrivmedel, batterier och väte. När det gäller system för immaterialrätt och tekniköverföring konstaterar parlamentet även att man måste hantera den oro för skyddet av dessa som kan uppstå när de politiska institutionerna är svaga och rättsstatsprinciperna inte efterlevs. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att studera samtliga ersättningssystem för innovationer, med beaktande av risken för uteslutning av vissa länder, och att ta med resultatet av detta arbete i sin klimatdiplomati.
21. Europaparlamentet oroar sig över den snedvridande effekt som subventioner för fossila bränslen har på den globala handeln samt över deras inverkan på klimatet och hur kostnaden för dem påverkar de offentliga finanserna. Parlamentet ställer sig positivt till G20-ländernas engagemang för ett gradvis avskaffande av dessa subventioner.
22. Europaparlamentet vill att EU ska inta en internationellt ledande roll på detta område och uppmanar kommissionen att snabbt föreslå en tidsplan för avskaffande av dessa subventioner inom EU, eftersom en sådan process måste inbegripa sociala och industriella kompletterande åtgärder. Parlamentet påminner dessutom om sin begäran till kommissionen och medlemsstaterna att förhindra att exportkreditorganen och Europeiska investeringsbanken beviljar lån för projekt med negativ inverkan på klimatet.
23. Europaparlamentet motsätter sig subventionering av fossila bränslen och kräver ett ökat främjande av miljövänlig, förnybar energi samt forskning i och utveckling av decentraliserade energikällor, särskilt i utvecklingsländerna. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om G20-avtalet om att fasa ut subventionering av fossila bränslen, och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om en EU-strategi för dess genomförande med tydliga tidsfrister och kompensationssystem där så är lämpligt.

Att göra priserna inom den internationella handeln mer rättvisa och att undvika koldioxidläckage

24. Europaparlamentet påpekar att liberaliseringen av handeln kan få en negativ inverkan på klimatskyddet om vissa länder försöker utnyttja avsaknaden av klimatåtgärder som en konkurrensfördel. Parlamentet föreslår därför en reform av WTO:s anti-dumpningsregler i syfte att i dessa regler införliva rättvisa miljöpriser i enlighet med de globala miljöskyddsnormerna.
25. Europaparlamentet beklagar att vissa länder kan skaffa sig komparativa fördelar genom att subventionera energipriserna och inte tillämpa några restriktioner eller kvoter för koldioxidutsläppen. På grund av de obegränsade och därmed relativt billiga koldioxidutsläppen har dessa länder inget incitament för att ansluta sig till de multilaterala klimatavtalen.
26. Europaparlamentet konstaterar dock att klimatförhandlingarna utgår från principen om ett ”gemensamt men differentierat ansvar” och att bristerna i utvecklingsländernas klimatpolitik allmänt sett kan förklaras genom deras begränsade finansiella eller tekniska kapacitet och inte genom miljödumping.
27. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang att EU-debatten om koldioxidläckage från industrin inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och om hur detta problem kan lösas bör föras under iakttagande av en viss försiktighet.
28. Europaparlamentet erinrar om att få industrisektorer uppvisar en stor risk för koldioxidläckage, enligt kommissionens senaste meddelande om denna fråga av den 26 maj 2010 (KOM(2010)0265), och anser att en noggrann analys måste göras av sektorerna om man ska kunna identifiera dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt tillämpa en sådan strategi snarare än ett antal kvantitativa kriterier som är identiska för alla industrisektorer.
29. Europaparlamentet betonar att det inte finns någon enhetlig lösning för de industrisektorer där det finns en risk för koldioxidläckage och att produkternas beskaffenhet och marknadsstrukturen är viktiga kriterier vid valet mellan de tillgängliga verktygen (kostnadsfri tilldelning av kvoter, statsstöd eller gränsanpassning).
30. Europaparlamentet beklagar den mycket omfattande användningen av kostnadsfri tilldelning av utsläppsrätter, eftersom flera aktuella studier visar att detta kan leda till stora vinster för vissa företag och inte hindrar de stödmottagande företagen från att flytta hela eller delar av sin verksamhet. Parlamentet insisterar på att de tilldelade utsläppsrätterna vid förflyttning av hela eller delar av verksamheten omedelbart bör återlämnas och att en del av utsläppsrätterna bör gå till en fond för social och ekologisk omvandling i de områden varifrån verksamheten flyttats.
31. Europaparlamentet anser att ett multilateralt klimatavtal skulle vara det bästa instrumentet för att internalisera negativa externa miljöeffekter i samband med koldioxidutsläpp, men ser en risk för att detta inte kommer att kunna uppnås inom en nära framtid. Parlamentet anser därför att EU bör fortsätta att undersöka möjligheten att för de industrisektorer som faktiskt är föremål för koldioxidläckage införa lämpliga miljöpolitiska instrument, utöver systemet för handel med utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem, t.ex. genom en mekanism för införlivande av koldioxid inom ramen för WTO:s regelverk. Parlamentet menar att en sådan mekanism skulle göra det möjligt att ta itu med risker att

koldioxidutsläppen flyttas till tredjeländer.

32. Europaparlamentet är medvetet om att WTO-bestämmelserna inte är oförenliga med gränsåtgärder för att motverka effekterna av inrikespolitiska åtgärder som integrerar kostnaden för miljöeffekterna i produktpriset, så länge sådana anpassningar inte är diskriminerande.
33. Europaparlamentet fastslår entydigt att gränsskattejusteringar inte bör fungera som ett instrument för protektionism utan som ett sätt att minska utsläppen. Parlamentet anser att EU bör avsätta en del av sina eventuella intäkter till att fullgöra sina finansiella förpliktelser enligt UNFCCC.
34. Europaparlamentet anser att enskilda åtgärder som, enligt det beslut om handel och miljö som fattades den 15 december 1993 av WTO:s kommitté för handelsförhandlingar, påverkar ”förhållandet mellan handelsåtgärder och miljöåtgärder i syfte att främja hållbar utveckling” (såsom skattejusteringar vid gränserna och miljödumplingsbekämpande avgifter) bara kan vara förenliga med WTO-reglerna om de ingår inom ramen för ett rättsligt, internationellt bindande avtal som är underställt UNFCCC, med tanke på WTO:s nuvarande rättspraxis på området. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att före COP 17 i Sydafrika lägga fram ett meddelande för parlamentet och rådet om hur ett sådant system kan införas i ett avtal efter Kyotoprotokollet.

Att främja en differentiering av produkter utifrån deras klimatpåverkan

35. Europaparlamentet erinrar om att klimatskyddet inbegriper flera politiska åtgärder – koldioxidmärkning, offentliga upphandlingar med stränga miljökriterier, normer, subventioner, skatter och kvoter – som differentierar produkterna utifrån deras tillverkningsförfaranden och tillverkningsmetoder, och om att det kan visa sig nödvändigt att tillämpa denna politik för såväl EU-produkter som för importerade produkter.
36. Europaparlamentet anser att EU som världens största handelsblock kan fastställa världsomspännande standarder och stöder utvecklingen och en ökad användning av system för certifiering och märkning som tar hänsyn till sociala och miljömässiga kriterier. Parlamentet framhäver det framgångsrika arbete som internationella frivilligorganisationer utfört när det gäller att ta fram och främja sådana märken och certifikat, och stöder uttryckligen en omfattande användning av dessa.
37. Europaparlamentet erinrar om att WTO:s regelverk tillåter att kvalificeringsåtgärder vidtas för handeln om det visar sig nödvändigt och om de är proportionerliga och inte diskriminerar länder med identiska tillverkningsförhållanden. Parlamentet konstaterar dock att det omgående behövs ett förtydligande för att sådana kvalificeringsåtgärder ska kunna tillämpas på grundval av klimatkriterier för dessa produkters tillverkningsförfaranden och tillverkningsmetoder.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för ett återupptagande av diskussionerna inom WTO om tillverkningsförfaranden och tillverkningsmetoder och om möjligheten att göra åtskillnad mellan liknande produkter utifrån deras koldioxid- och energiavtryck eller utifrån tekniska normer. Parlamentet anser att ett sådant initiativ eventuellt skulle kunna godtas av WTO:s medlemmar om det åtföljs av åtgärder som

underlättar tekniköverföring.

39. Europaparlamentet vill dock inte att den aktuella bristen på tydlighet när det gäller tillverkningsförfaranden och tillverkningsmetoder inom ramen för WTO ska leda till att unionen underlåter att agera, eftersom den tvärtom måste utnyttja detta handlingsutrymme. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att systematiskt tillämpa hållbarhetsmärkning eller hållbarhetskriterier vid handelsförhandlingar och i bilaterala och multilaterala handelsavtal för produkter med klimatpåverkan.
40. Europaparlamentet betonar att insatser måste göras för att se till att handelns negativa miljöeffekter återspeglas i priserna och att principen om att ”förorenaren betalar” stärks. Parlamentet efterfrågar en harmonisering av märknings- och informationssystemen för miljöstandarder.
41. Europaparlamentet gläder sig därför över att EU har infört hållbarhetskriterier för både biobränslen som produceras inom EU och biobränslen som importeras. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om detta tillvägagångssätt kan utvidgas till att även omfatta biomassa och jordbruksprodukter. Parlamentet anser att den indirekt ändrade markanvändningen på grund av biobränslen bör beaktas, och förväntar sig att kommissionen lägger fram ett förslag före slutet av 2010 i enlighet med sitt åtagande gentemot parlamentet.
42. Europaparlamentet efterfrågar äkta, bindande hållbarhetskriterier och hållbarhetsstandarder för produktionen av biobränsle och biomassa som tar hänsyn till de växthusgaser och små partiklar som frigörs till följd av den indirekt ändrade markanvändningen (ILUC) och hela produktionscykeln. Parlamentet betonar att en tryggad livsmedelsförsörjning för befolkningen måste prioriteras framför produktion av biobränsle och att man snarast måste skapa en mer hållbar policy och praxis för markanvändning genom att anlägga ett helhetsperspektiv.
43. Europaparlamentet anser att det behövs strikta hållbarhetskriterier för den internationella handeln med biobränsle, med tanke på deras motsägelsefulla miljömässiga och sociala effekter.
44. Europaparlamentet gläder sig åt den europeiska överenskommelse som man har kommit fram till om olagligt timmer och ser fram emot att man ska gå vidare med frivilliga partnerskapsavtal.

Liberaliseringen av handeln får inte ske på bekostnad av en ambitiös klimatpolitik

45. Europaparlamentet oroar sig över att kommissionen i sina handelsavtal vill förespråka en liberalisering av handeln med timmer, och i synnerhet att man vill avskaffa restriktionerna för timmerexport, trots den ökade risken för avskogning och de negativa konsekvenserna för klimatet, den biologiska mångfalden, utvecklingen och lokalbefolkningarna.
46. Europaparlamentet betonar särskilt att målen när det gäller klimat och biologisk mångfald måste stämma överens med handelsvillkoren för att exempelvis insatserna mot avskogning ska vara effektiva.

47. Europaparlamentet anser att nya internationella klimatskyddsavtal måste innehålla konkreta garantier för att minska de negativa miljöeffekterna av den internationella handeln med timmer och se till att avskogningen, vars omfattning är oroväckande, upphör.
48. Europaparlamentet betonar att liberaliseringen av jordbruksprodukter har fått många utvecklingsländer att införa jordbruksmodeller som bygger på ensädesbruk och export, trots att dessa modeller är mycket sårbara för klimatförändringarna och kan leda till omfattande avskogning. Parlamentet oroar sig över den inverkan som vissa europeiska jordbrukssubventioner har på ländernas förmåga att trygga sin livsmedelsförsörjning, framför allt i samband med klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte sluta handelsavtal som skulle öka avskogningen och att se till att handelsavtalen och EU:s offentliga stöd till jordbruket inte äventyrar möjligheten att inom ramen för jordbrukspolitiken integrera kampen mot klimatförändringarna i målet om livsmedelssuveränitet.
49. Europaparlamentet konstaterar med oro att globaliseringen av ekonomin ofta har banat väg för en jordbruksmodell som bygger på ensidig odling av exportgrödor och som främjar icke-hållbara odlingsmetoder i många utvecklingsländer. Parlamentet anser att handelsordningar bör återspegla de behov som småskaliga jordbrukare och små landsbygdssamhällen har, särskilt i utvecklingsländerna. Ordningarna bör samtidigt främja ekologiskt jordbruk, vilket är mindre koldioxidintensivt och därför bidrar till att minska klimatförändringarna. Parlamentet efterlyser nationella och internationella standarder för kvalitetshandel och anser att regeringar bör ges möjlighet att knyta marknadstillträde till dessa standarder, t.ex. genom att ge produkter som uppfyller vissa hållbarhetsstandarder förmånstillträde.
50. Europaparlamentet motsätter sig bestämmelser i handelsavtal och avtal om investeringar som gör att investerare kan utesluta ett land som skärper sin klimatpolitik. Parlamentet anser att reglerna om konfliktlösning mellan en investerare och en stat endast kan tillämpas om landet, på grundval av en tydlig rättslig ram, kan vidta miljöskyddsåtgärder som är förenliga med de globala klimatskyddsmålen.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte systematiskt motsätta sig att dess partner antar lokala klimatpolitiska klausuler, liksom i fallet med Ontario Green Energy Act. Parlamentet anser nämligen att dessa klausuler gör att allmänheten och företag tar till sig klimatpolitiken. Parlamentet anser dessutom, i väntan på att klimatkostnaden ska internaliseras i det internationella transportpriset, att sådana klausuler samt transportmärkning är verktyg som visserligen inte är perfekta men att de ändå bidrar till att främja förbrukningen av lokalproducerade varor.

Att fullt ut integrera transporterna i handels- och klimatproblematiken

52. Europaparlamentet beklagar att det nuvarande handelssystemet leder till en global uppdelning av arbetskraft och produktion, som grundar sig på en mycket omfattande transportapparat som inte bär sina egna miljökostnader. Parlamentet vill att klimatkostnaden för internationella transporter ska internaliseras i transportpriset, antingen genom skatter eller genom avgiftsbelagda system för handel med utsläppsrätter. Parlamentet gläder sig över att luftfarten ska inlemmas i EU:s utsläppshandelssystem och förväntar sig att kommissionen ska ta ett liknande initiativ för sjöfart senast 2011 som kan

träda i kraft 2013, om det till dess visar sig omöjligt att införa en global mekanism. Parlamentet beklagar att bränsle som används vid godstransporter till andra kontinenter inte är belagt med skatt, och förespråkar att det införs en skatt för sådant bränsle och sådana produkter, särskilt de som transporteras med flyg. Parlamentet förväntar sig i övrigt att kommissionen ska ta initiativ till att ifrågasätta stödet till de mest förorenande transportslagen, som exempelvis skattebefrielsen för energi från fotogen.

53. Europaparlamentet konstaterar att koldioxidutsläppen inom den internationella handeln avsevärt kan minskas, exempelvis genom att transportsätt väljs på basis av effektivitets- och miljökriterier. Parlamentet kräver att de transport- och miljökostnader som uppstår räknas med i produktpriserna (internalisering av externa kostnader), särskilt så att sjöfarten, som står för 90 procent av transporterna inom den internationella handeln, införlivas i EU:s utsläppshandelssystem.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra allt de kan för att uppnå ett rättsligt bindande avtal om minskning av utsläppen från fartyg under ledning av Internationella sjöfartsorganisationen.
55. Europaparlamentet anser att det är viktigt att internationella åtaganden om att minska utsläpp av växthusgaser också avser internationell luft- och sjöfart.
56. Europaparlamentet betonar att de ökade koldioxidutsläppen från transport och internationell handel undergräver EU:s klimatförändringsstrategi. Parlamentet anser därför att det finns starka skäl att ändra inriktning i utvecklingsländerna, från en exportledd utvecklingsstrategi till en intern utvecklingspolitik som grundar sig på varierad och lokal konsumtion och produktion. En sådan strategi skulle enligt parlamentet ha positiva effekter på sysselsättningen både i EU och i utvecklingsländerna.
57. Europaparlamentet beklagar att en betydande del av den internationella handeln utgörs av homogena produkter som lika väl skulle kunna produceras lokalt och att den transport som dessa produkter kräver inte bär sina egna miljökostnader.
58. Så länge klimatkostnaden inte syns i transportpriset anser Europaparlamentet att främjandet av en hållbar lokalproduktion måste uppmuntras, framför allt genom bättre konsumentinformation. Parlamentet efterfrågar en redovisningsmetod och gemensamma märkningsregler för olika produkters växthusgasutsläpp, framför allt under transportskedet.

Att stärka verktyg som säkerställer samstämmigheten i handels- och klimatpolitik

59. Europaparlamentet begär, i syfte att säkerställa samstämmigheten i EU:s handels- och klimatpolitik, att koldioxidbalansen för all handelspolitik ska fastställas, att handelspolitiken eventuellt ska anpassas för att förbättra denna balans, och att ett krav ska införas på att utjämningsåtgärder – i form av politiskt, tekniskt och finansiellt samarbete – ska vidtas när det råder obalans med negativ inverkan på klimatet.
60. Europaparlamentet uppmanar EU att använda de övergripande miljöbestämmelserna i bilaterala och regionala handelsavtal som utvecklingsverktyg och att framhäva behovet av ett korrekt genomförande av miljöklausuler och samarbetsmekanismer för att

tekniköverföringen, det tekniska stödet och kapacitetsuppbyggnaden ska kunna förbättras.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt inkludera miljöklausuler i handelsavtal som ingås med tredjeländer, med särskild tonvikt på minskade koldioxidutsläpp och överföring av teknik med låga utsläpp.
62. Europaparlamentet välkomnar införlivandet av klimatförändringsdimensionen i bedömningarna av konsekvenserna för hållbar utveckling av handelsavtal. I vissa fall, såsom frihandelsavtalet mellan EU och Medelhavsländerna, visar emellertid bedömningen av konsekvenserna för hållbar utveckling att avtalet kommer att påverka klimatet negativt, vilket inte togs upp till behandling innan avtalets ingicks. Parlamentet anser att handelsavtal under inga omständigheter får undergräva multilaterala miljöavtal.
63. Europaparlamentet begär att denna balans och dessa utjämningsåtgärder ska tas med i ett obligatoriskt ”klimatkapitel” i alla handelsavtal (frihandelsavtal, avtal om ekonomiskt partnerskap, reform av det allmänna preferenssystemet), och att detta kapitel ska vara föremål för offentligt samråd och översändas till parlamentet.
64. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att införa miljökriterier i det allmänna preferenssystemet i samband med reformen.
65. Europaparlamentet vill att detta ”klimatkapitel” ska vara föremål för ett nära samarbete mellan generaldirektoratet för klimatpolitik och generaldirektoratet för handel, och att generaldirektoratet för klimatpolitik mer allmänt ska göras systematiskt delaktigt i handelsförhandlingar.
66. Europaparlamentet anser att kommissionen bör eftersträva harmonisering i förhandlingsstrategierna för handels- och miljöpolitiken för att undvika farhågor om handelshinder hos EU:s partner och för att samtidigt leva upp till sina bindande mål i kampen mot klimatförändringarna.
67. Europaparlamentet anser att ”klimatdiplomati” måste främjas med större skärpa och konsekvens i EU:s handelsförbindelser med länder som inte omfattas av multilaterala miljöskyddskonventioner.

Utvecklingsländernas syn på EU:s enhetliga handels- och klimatbestämmelser

68. Europaparlamentet inser att ansträngningarna för att göra EU:s handels- och klimatpolitik enhetlig kan utnyttjas eller uppfattas av partnerländerna som ett indirekt försök att minska EU:s import och öka dess export.
69. Europaparlamentet betonar därför vikten av att förhandla med utvecklingsländerna om alla åtgärder som unionen kan komma att vidta, i synnerhet när det gäller gränsanpassning. Det är också nödvändigt att unionen håller fast vid sina åtaganden om klimatstöd till utvecklingsländerna.
70. Europaparlamentet oroar sig i detta hänseende över att den snabbstartsfinansiering som EU-länderna utlovade vid klimattoppmötet i Köpenhamn delvis kommer från åtaganden som gjorts inom ramen för det offentliga utvecklingsstödet och ska utbetalas som lån, i

motsats till parlamentets krav. Parlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa en rapport om denna finansiering som gör det möjligt att bedöma lämpligheten med avseende på den verkliga situationen, de åtaganden som gjorts och parlamentets krav. Parlamentet efterfrågar även en bättre samordning av finansieringens tematiska och geografiska användning.

71. Europaparlamentet erinrar om de utfästelser som har gjorts av industriländerna, däribland unionens medlemsstater, om att överväga att tillämpa innovativ finansiering för att bekämpa klimatförändringarna, framför allt om beskattning av finansiella transaktioner. Parlamentet uppmanar kommissionen att för rådet och parlamentet snarast lägga fram ett förslag om införande av en sådan skatt på unionsnivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sina handelsförhandlingar om liberalisering av finansiella tjänster införa möjligheten till en sådan mekanism.
72. Europaparlamentet är övertygat om att kampen mot klimatförändringarna måste bygga på principen om solidaritet mellan industri- och utvecklingsländerna, och möjligen i närmare samarbete med FN, WTO och övriga Bretton Woods-institutioner. Parlamentet kräver därför att utvecklings-, tillväxt- och industriländerna gemensamt utvecklar ett globalt koncept för handel med utsläppsrätter och beskattningen av energi och växthusgasutsläpp för att dels förebygga utflyttning av företag (koldioxidläckage), dels generera finansiella resurser för åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna samt minska och anpassa sig till konsekvenserna av dessa.
73. Europaparlamentet understryker att en ökad tekniköverföring till utvecklingsländerna för att ta itu med koldioxidläckage kommer att vara en avgörande aspekt i en klimatordning för perioden efter 2012. Parlamentet beklagar att tekniköverföring endast utgör en mycket liten del av det offentliga utvecklingsbiståndet och uppmanar med kraft medlemsstaterna att tillhandahålla ytterligare tekniskt och ekonomiskt stöd till utvecklingsländerna så att de kan hantera konsekvenserna av klimatförändringarna, att leva upp till klimatrelaterade standarder och att inkludera förhandsbedömningar av hur standarder samt märknings- och certifieringssystem inverkar på utvecklingen.
74. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, rådet och kommissionen, de nationella parlamenten och den verkställande sekreteraren för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) samt till den sextonde partskonferensen (COP 16).

Or. xm